

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto surano martyre. Cap[itulum]. cxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis quorum certa dies cele. igno. Fo. cccxi

nocte lectulo iacentis assisterent: subito celi-
tus lux emissa cellam impleuit: et splendor tante
claritatis emicuit: ut corda assistentium pa-
uore perstringeret: atque omne corpus illarum
obrigesceret. Leperunt namque quasi cuiusdam
magne multitudinis ingredientis sonus au-
diri: ostium cellule concitari: ac si intrantium
turba premeretur: et ingrediendum quidem mul-
titudinem sentiebant: sed nimietate timoris et
luminis videre nil poterant. Postmodumque mi-
ri odoris, fragrantia subsequuta est: ita ut quas
lux terruerat: odoris refoveret suauitas. Le-
peratque romula magistrum consolari: et blanda vo-
ce predicere: quod tunc non esset mortura. Post
aliquod vero tempus spatium paulatim lux est sub-
tracta: sed is qui subsecutus est odor remansit
cum quo et dies secundus ac tertius transit. No-
cte vero quarta iterum magistrum vocauit: via-
ticum petiit: et accepit. Et ecce subito in pla-
tea ante ostium cellule duo chori psallentium
constiterunt: et sicut se dicebat serus ex voci-
bus discreuissimae psalmodie cantus dicebant vi-
ri: et femine respondebant: intra tales cele-
stes crequias sancta illa anima carne soluta
est. Quia ad celum ducta: quanto chori psallentium
altius ascendebant: tanto cepit psalmodia leni-
us audiri: quousque et psalmodie sonitus et odo-
ris suauitas elongata finiretur. Hec quarto
dialogorum capitulo. xvi.

De sancta Tharsilla amica sancti grego-
rii pape. Cap. cx.

Tharsilla

secta beati grego-
rii pape magni
amica fuit: de qua
idem quo supra libro. c. xvij. tra-
dit quod alias duas sorores su-
as virtute cotinua orationis:
grauitate vite: singularitate
abstinentie: ad culmen sancti
tatis exereunt. Quicquid visiones felix secundus
atauis prefati doctoris romane ecclesie anti-
stes et sanctus apparuit: eaque ad mansionem pe-
petue claritatis ostendit: et ipsas ad illam inui-
tauit. Que subsequenti morbo febre correpta
ad diem peruenit extremum. Cum autem multi
ad eius obitum conuenientes ipsius lectulum cir-
cumsisterent: ecce ille subito sursum respiciens:
iesum venientem vidit: et circumstantibus accla-
mare cepit: ut recederent: et locum iesu venien-
ti darent. Quibus in eum: que videbat: intederet
sancta illa anima e corpore est egressa. Tanta au-
tem fragrantia miri odoris aspersa est: ut ip-
sa quoque suauitas ostenderet: illuc iactorem
suauitatis venisse. Cum autem eius corpus
ad lavandum esset nudatum: longe orationis
usu in cubitis et genibus camelorum more in-
uenta est obdurata cutis excreuisse: et quod

uiuus spiritus eius semper egerit: caro mor-
tua testabatur.

De sancta Musa virgine. Cap. cxii.

Musa virgo
apud
urbem roma-
claruit. De qua
idem qui su-
pra libro. iij.
capitulo. xvij. scribit: quod qua-

dam nocte ei per visionem sancta
dei genitrix apparuit: et cum
esset puella parua: cocuas ei in albis vestibus
puellas ostendit. Quibus cum illa admisceri
appeteret: sed se eis iungere non auderet:
beate virginis est voce requisita: an vellet cum
eis esse: atque in eius obsequio viuere. Et cum
puella respondisset quod sic: mandatum proti-
nus accepit: ut nil ultra leue adpuellare age-
ret: a risu et iocis abstineret: et quod inter eas:
quas viderat die. xxx. veniret. Quibus visis
in cunctis suis moribus: puella immutata est:
omneque a se leuitatem puellaris vite deter-
sit. Et dum parentes eam immutatam mira-
rentur: requisita omnia visa narrauit. Sed post
xv. diem febre corripitur: die vero. xxx. ad cri-
tum eidem appropinquant: eadem dei geni-
trix cum puellis: quas viderat: denuo reuela-
tur. Cui etiam eam vocanti: aperta voce se ve-
nire respondit: atque in ipsa locutione. Spiritum
reddidit: et ex virgineo corpore cum sanctis
habitatura virginibus exiit.

De sanctis duobus monachis
martyribus. Cap. cxiii.

Domonachimarus

cyres: quorum nomina non habentur
expressa: in provincia valerie pas-
si sunt. De quibus narrat gregorius. iij. dia-
cap. xxi. quod dum essent monachi in quodam mo-
nasterio: quod per abbatem valentionem regebatur
et in ipso cenobio longobardi seuietes ve-
nissent: duos prefatos monachos in ramis vni-
us arboris suspenderunt. Factoque vesperis:
utroque spiritus claris illic apertisque voci-
bus psallere ceperunt: ita ut ipsi quoque eos
occiderant: cum voces psallentium audiret:
nimium mirati terrentur. Quas etiam vo-
ces captiuos omnes: qui illic aderant: audie-
runt: et eorum psalmodie postmodum testes
extiterunt.

De sancto surano martyre. Cap. cxiiii.

Suranus abbas

et martyr in provincia surana
passus est. De quo eodem libro. ca-
p. xxiij. habetur: quod dum esset pa-
ter cuiusdam monasterii in eadem
provincia siti: captiuus aduentibus atque a

longobardorum de predatione fugientibus: cum
 tra que habebat largitus est. Quos vestimen-
 ta sua et fratrum et cellarum: et quicquid in hor-
 to haberi potuit in elemosinis consumpsisset:
 longobardi subito advenierunt: et cum tenuerunt:
 ac aurum petere inceperunt. Quibus cum
 nil oino se habere diceret: in monte vicino ab
 eis ductus est: in quo silua imense magnitudi-
 nis erat. Ibiq; captivus quidam fugiens in ca-
 via arborum latitabat: ubi vnus ex illis educto
 gladio furanum occidit. Vnus corpus dum in
 terram caderet: mons: ois protinus et silua con-
 cussa est: ac si ferre non posse pondus sanctita-
 tis eius diceret terra que tremisset.

De sancto Iusto diacono et mar. Cap. cxiiij.

Iustus

diaconus et
 martyr in mar-
 tium provin-
 cia passus est.

De quo predicto li. ca. cxiiij.
 scribitur: quod vir venerabilis
 et vite sanctissime fuit. Quae

inuentum longobardi tenuerunt: quorum vnus gla-
 dio caput eius amputavit. Sed dum corpus
 eius in terram caderet: ipse qui hunc occiderat
 immundo spiritu arreptus: ad pedes marty-
 ris corruit: et quod amici dei interfecerit inimi-
 co dei traditus ostendit.

De sancto theophanio presbitero. Cap. cxv.

Theophanius

presbiterus con-
 fessor. Quae bea-
 tus gregorius de
 nimia sanctitate

comendat centucellenis, v-
 bis comes fuit: misericordie
 actibus deditus: bonis operi-
 bus intentus: hospitalitati pre-
 cipue studens. Exercendi au-

tem comitatus curis occupatus agebat terre-
 na et temporalia: sed ut in fine claruit: magis ex de-
 bito quam ex intentione. Nam cum appropinquante
 mortis eius tempore grauissima aeris tem-
 pestas obsisteret: ne ad sepeliendum duci po-
 tuisset: eumque vrox sua ex hoc grauiter defle-
 ret: hortatus est illam ne ploraret: quia mortuus
 defunctus esset: serenitas rediret. Cuius pre-
 tium vocem mors: et mortem serenitas est
 secuta. Quod signum alia etiam sunt signa
 comitata. Nam manus eius et pedes qui po-
 dagre humore tumentes versi in vulneribus
 fuerant: et profluente saue patebant: dum
 corpus eius lauari debuisset sani inuenti sunt:
 ac si nunquam vulneris aliquid habuissent. Sed dum
 die quarto post eius sepulturam: iubente vrox
 re marmor eidem suppositum mutare vellent:
 tanta ex corpore eius fragrantia emanauit:

ac si ex putrescente carne pro vermibus aro-
 mata feruissent. Hec gregorius. iij. dialo-
 go. cap. xxviii.

De sancto Antonio monacho. Cap. cxvi.

Antonius

monachus
 claruit rome
 in monasterio
 beati grego-

rii pape. De quo idem doctor
 libro quo supra capitulo. xl-
 ix. dicit: quod dum esset vita san-
 ctissimum quotidianis lachry-

mis ad gaudia patrie cele-
 stis anhelabat. Quosq; studiosissime et cum
 magno feruore sacra eloquia meditare: non
 in eis verba scientie: sed fletum copunctionis
 inquirebat. Hinc per nocturnam visionem di-
 ctum est. Paratus esto: et quia dominus ius-
 sit migra. Cum autem ille non haberet sum-
 ptus ad migrandum diceret. Responsum pro-
 rimis audiuit: dicens. Si de peccatis tuis agi-
 tur: dimissa sunt. Quod dum semel audisset et
 magno adhuc metu trepidaret: nocte quoque
 alia in eisdem verbis est admonitus. Et post
 dies quinq; febre correptus fratribus cum-
 ctis fletibus et orationibus quieuit in pace. Ad cuius
 sepulchrum miracula plurima ostensa sunt.
 De sancto Merolo monacho. Cap. cxvii.

Merolus monachus

chus eiusdem cenobii fuit: et
 eodem tempore claruit de quo
 ubi supra gregorius scribit: quod
 dum esset rebeementer lachry-

mis et elemosinis intentus: psalmodia ex ore
 suo pene nullo tempore cessare consueuerat.
 Hinc nocturna visione apparuit: quia ex al-
 bis floribus corona de celo in caput illius de-
 scendebat. Qui molestia mortis corporis occu-
 patus: cum magna animi securitate et hilari-
 tate spiritum emisit. Ad cuius sepulchrum
 dum post annos. xiiij. petrus quidam abbas
 sibi sepulturam facere vellet: tanta de sepul-
 chro meroli fragrantia suauitatis emanauit:
 ac sic illic florum omnium fuissent odorame-
 ta congregata. Ex qua re manifeste patuit: quod
 verum fuerit: quod per nocturnam visionem
 vidit. Hec gregorius ubi supra.

De sancto Aimone cantuariensi. Cap. cxviii.

Aimone cantuariensis

archidiaconus fuit. Qui vite
 abstinentia et doctrine sa-
 pientia plurimum claruit. Hic
 sermones elegantes de christi na-

tivitate: et de pluribus sanctorum festiuitatibus edi-